

Subota, 5. 10. 2024. Svagdan

ČITANJA: Job 42,1-3.5-6.12-17; Ps 119,66.71.75.91.125.130; Lk 10,17-24

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

U ono vrijeme: Vratiliše se sedamdesetdvojica radosni govoreći: »Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na tvoje ime!« A on im reče: »Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade. Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i štípavcima i po svoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima.«

U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: »Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče! Tako se tebi svidjelo. Sve mi preda Otac moj i nitko ne zna tko je Sin – doli Otac; niti tko je Otac – doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi.«

Tada se okrene prema učenicima pa im nasamo reče: »Blago očima koje gledaju što vi gledate! Kažem vam: mnogi su proroci i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli!«

Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

Slušajući današnje evanđelje, zasigurno smo u poslanju sedamdesetdvojice prepoznali svoje želje. I njihova radost s kojom se vraćaju Gospodina obavijestiti o svojim postignućima, godi našim ušima. Svaki čovjek čezne biti uspješan i sretan. I Gospodinova je to želja, zato i šalje svoje učenike ljudima donositi mir i naviještati kraljevstvo Božje. Sve njegove upute s kojima ih je poslao, vrlo su jasne, a tiču se skromnosti i jednostavnosti, radišnosti, vjerodostojnosti, istinoljubivosti, duhovnosti itd. Njegovi su zahtjevi sasvim realni. Isus ništa ne traži od svojih učenika što ne bismo mogli objediniti riječju normalno. Isus od svojih prijatelja traži da budu normalni ljudi. Ljudi koji su svjesni svojih mogućnosti i ne lete u oblake, nego čvrsto hodaju po zemlji. Lijepa je to slika prijatelja mira, miroljubivog čovjeka koji čini ovaj svijet boljim. No sve se to pomalo komplicira kada si postavimo pitanje kamo točno to nas, koji nastojimo biti takvi ljudi, Gospodin šalje, i zašto. Evanđelist Luka kaže da je Gospodin ovu sedamdesetdvojicu poslao „u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći“. Što to znači za našu svakodnevicu? Kamo Gospodin danas kani doći?

On kani doći na svako mjesto gdje je obećao biti. Obećao je prvopričesnicima da će biti na svakoj euharistiji. Obećao je supružnicima da će biti u njihovu zajedništvu. Obećao je svećenicima da će biti u njihovu služenju. Obećao je malenima, bolesnima, siromašnima, ožalošćenima, krotkima, progonjenima da će biti u njihovim patnjama i radostima. Obećao je zajednici vjernika da će biti tamo gdje se dvojica ili trojica saberu u njegovo ime. Obećao je svakom kršteniku da će biti uz njega. Gledajući na poslanje sedamdesetdvojice iz te perspektive, imajući u vidu vlastitu obitelj, našu župu, naše svete mise, naše siromahe, bolesnike... imajući u vidu svoju svakodnevicu, svoje

služenje i vlastiti život, tu Isusov poziv dobiva na težini. Osobito kada shvatimo da smo najprije poslani mijenjati i popravljati sebe, a ne druge. Raditi nas sebi, postići disciplinu nad sobom. Jer ne možemo druge učiti ono što ne znamo. Ne možemo drugima dati nešto što nemamo.

Kada tome pridodamo odgovor na pitanje zašto, otkrivamo svu ozbiljnost našega poslanja. Isus od svojih učenika ponajprije traži malenost. Traži poniznost. I kaže im: „Ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima.“ Čovjeku je vrlo važno to da njegovo ime bude zapisano i zapamćeno. Čak i djeca imaju taj osjećaj važnosti zapisanoga imena. Sjećamo se kako su djeca nekada, kada su više vremena provodila vani igrajući se, znala urezivati inicijale i simbole, najčešće srce, u koru drveta. Jeste li primijetili kako zarez urezan u koru drveta uvijek ostaje na istoj razdaljini od zemlje, iako stablo neprestano raste? To je bitno i za čovjeka koji poput drveta raste u nebo. Bitno je da mu srce ostane na mjestu: ponizno, prizemljeno, blizu korijenima - svojoj obitelji, svojoj Crkvi - i da se ne umisli kako je on nakon nekog uspjeha nadrastao druge i sada njima može pametovati ili nad njima vladati. Bitno je da ostane čovjek na svome mjestu. To vrijedi i za rast u duhovnom pogledu, a u tom je smislu ključno pitanje želimo li mi da naša imena budu zapisana samo na zemaljskim spomenicima, diplomama, pohvalnicama i zahvalnicama, ili želimo biti na popisu putnika za nebo.

Važno je na tom putu znati da nismo sami. Imamo jedni druge, oslanjamo se jedni na druge, molimo jedni za druge. Danas osobito molimo za svećenička i redovnička zvanja jer trebamo ih. Gospodin zna da bez njih ne možemo k njemu. Trebamo ih da bi on po njihovu služenju mogao doći k nama i povesti nas na svoj put spasenja.

Krenemo li odlučno njime, to ne znači da će nam ići sve kao po loju, da nećemo imati nikakvih problema i da ćemo proći bez rana. To nije realno. Toga nema ni na filmovima ni u reklamama, a kamoli u životu. Kako god odlučili ići, biljege i ožiljke ćemo nositi - to je neizbježno - ali ako odlučimo ići s Isusom, onda će ti biljezi i rane imati smisla. Moći ćemo u njima otkriti kako se ime zapisuje u nebu. I moći ćemo, putujući čitavim svijetom, ostati ljudi na mjestu.

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, pomolimo se Kristu, dobrom pastiru, koji ne ostavlja svoje stado i uvijek nad njime bdije.

1. Za ovu zajednicu oko tebe okupljenu da je vazda privodiš stolu riječi i tijela svojega, molimo te!
2. Za papu Franju i biskupa Božu da ih obdariš mudročću kao što si obdario pravednoga Joba, molimo te!
3. Za one koje si pozvao i pozivaš u žetvu svoju da budu istinski svjedoci tvoje riječi, molimo te!
4. Za malene ovoga svijeta da ih ne ostavljamo postrani, nego da njima navijestimo tvoju radosnu riječ, molimo te!
5. Za naše drage pokojne, sve pokojne svećenike, redovnike i redovnice, da ih ubrojiš među one čija su imena zapisana na nebesima, molimo te!

Sve ove molitve, ali i one koje stoje u našim srcima, stavljamo pred tebe, Gospodine. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

Gospodine, čežnja moga srca, svjetlo mog života, srećo mojih dana! Isuse, ljepoto moja, snago mojih koraka, ljubavi moja! Bože moj, nado moje duše, Gospodine Isuse, živote moj! Gledajući te u Presvetom Oltarskom Sakramentu, pogled mi žudi nasloniti se na toplinu tvog božanskog Srca. Uho mi čezne slušati tvoje Srce kako kuca. Jer samo ritam tvoga Srca može smiriti moje nemire. Samo ti možeš sve. Ti sve možeš, Isuse! U mojim koracima koji su se zaustavili ovdje u poklonu pred tobom poslušni moju čežnju da ti priđem bliže. Želim ti biti blizu, Isuse moj. Želim biti tvoj. Molim te ti poželi da budemo blizu kao što su blizu oko i suza. Kao krv i rana. Kao dah i usne. Kao lice i osmijeh. Dopusti mi, Isuse, da ti budem blizu kao što su ti blizu tvoji sveti anđeli koji gledaju tvoje lice i lice Oca nebeskoga. Dopusti mi da ti budem blizu kako si ti u Duhu Svetom blizu Ocu. Ti možeš sve, Isuse. Ti imaš moć kojom možeš maknuti sve što me dijeli od tebe, ti možeš razbiti sve moje grijehе koji su kao zidovi koji mi ne daju prići tvojoj blizini. Ti možeš razmaknuti poput zastora sve moje propuste koji mi ne daju vidjeti tvoje lice. Ti možeš slomiti požudu tijela i očiju i oholost života koja me udaljava od tebe. Neka ništa od toga ne ostane da mogu biti miran u svjetlu tvoga lica.

IZ KNJIGE PSALAMA: *Slušaj, Gospodine, glas moga vapaja, milostivo mi budi, usliši me! Moje mi srce govori: »Traži lice njegovo!« Da, lice tvoje, Gospodine, ja tražim. Ne skrivaj lica svoga od mene! Ne odbij u gnjevu slugu svoga! Ti, Pomoći moja, nemoj me odbaciti! Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja u zemlji živih. U Gospodina se uzdaj, ojunaci se, čvrsto nek bude srce tvoje: u Gospodina se uzdaj!*

Gospodine, hvala ti na ovim trenucima u kojima me ohrabruješ da tražim tvoje lice i da shvatim da si živ i stvarno prisutan ovdje preda mnom u Svetoj Hostiji. Moja duša čezne odmarati se u tvojoj blagosti, uživati u tvojoj ljepoti, liječiti se u tvojoj nježnosti, krijepti se u tvojoj jakosti. Slomi moju tvrdoglavost, molim te. Sada to učini. Sada ti dopuštam da slomiš sve što u meni nije od tebe. Uzmi moje slabosti i nevaljalosti. Uzmi moje uzmicanje. Uzmi moje padove. Dopuštam ti, Isuse, da vidiš sve čega se sada pred tobom stidim. Sve što prlja tvoju čistoću, što zasjenjuje tvoj sjaj. Sve što sam činio misleći da me ne vidiš, da te ne boli, da te ne vrijeđa. Sve moje izdaje i zataje, sve trenutke u kojima sam ti okrenuo leđa. Sve to uzmi i otkloni daleko i nepovratno od mene. Vjerujem da ćeš to učiniti. Stvarno želim da to učiniš. Ne želim se vratiti na put koji tebe nije dostojan i koji tebe ostavlja po strani dok ja tražim svoja zadovoljstva. Promijeni me i neka ne ostane između nas ništa što nije sveto, moj Isuse. Jer želim ti biti blizu kako su ti blizu tvoji sveti u zemlji živih. S njima ti se klanjam i njihovim riječima molim te da oslobodiš od zlih i nedostojnih misli, riječi i djela mene, moju obitelj i prijatelje, a osobito sve svećenike i redovnike. Riječima tvojih svetih, čiji nam je uzor u ovom tjednu pred očima, molim te vodi sve nas svojim putem svetosti.

Molitva Sv. Faustine Kowalske Isusu u svetoj hostiji: Sakriveni Isuse, ti si slavni zalog moga uskrsnuća. U tebi je središte moga života. Omogućuješ mi da te ljubim kroz cijelu vječnost. Voliš me kao svoje dijete. Uzmi moje srce koje čezne za tobom. Uzdiše za tobom serafskom ljubavi. Udaljeno od tebe vene kao malo dijete bez majke. O, Isuse, ti živiš u Svetoj Hostiji. Ti si moja majka, moje sve! Jednostavno i s ljubavlju, s vjerom i povjerenjem, uvijek ću dolaziti k tebi, Isuse! Dijelit ću sve s tobom, kao dijete sa svojom milom majkom, svoje radosti i tuge, jednom riječju, sve.

IZ EVANĐELJA PO LUKI: *Odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. Govorio im je: Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju.*

Molitva svete Male Terezije: O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanim njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto Tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene Krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskoga njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva. Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im i snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

IZ KNJIGE O JOBUI: *Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati. A kad se probudim, k sebi će me dići: iz svoje ću puti tad vidjeti Boga. Njega ja ću kao svojega gledati, i očima mojim neće biti stranac: za njime srce mi čezne u grudima.*

Molitva svetog Franje Asiškoga: Svemogućí, presveti, svevišnji, najviši Bože, Oče sveti i pravedni, Gospodine, Kralju neba i zemlje, zahvaljujemo ti radi tebe samoga, što si po svojoj svetoj volji i po jedinome svome Sinu s Duhom Svetim stvorio sve duhovno i tjelesno, i što si nas, stvorene na svoju sliku i priliku, postavio u raj. A mi smo pali po svojoj krivnji. I zahvaljujemo ti, kao što si nas po svome Sinu stvorio, da si tako, po svojoj svetoj ljubavi kojom si nas ljubio, učinio da se on, pravi Bog i pravi čovjek, rodi od slavne vazda Djevice, prebalžene svete Marije, i što si htio da kao zarobljenici budemo otkupljeni njegovim križem, krvlju i smrću. I zahvaljujemo ti što on, Sin tvoj, ima doći u slavi svoga veličanstva, da osuđenike koji se nisu obratili, niti su te spoznali baci u oganj vječni, a onima koji su te spoznali, koji su te štovali i u pokori ti služili, da reče: „Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, primite kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta.“ A budući da mi, bijedni i grešni, nismo vrijedni ni da tvoje spomenemo ime, molimo i zaklinjemo da Gospodin naš Isus Krist, tvoj ljubljeni Sin u kojemu ti je sva milina, skupa s Duhom Tješiteljem tebi zahvaljuje, kako je tebi i njemu po volji, mjesto svih, jer je on tebi dostatan za sve i po njemu si nam toliko dobra učinio. Aleluja!

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva.

Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu